

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Cur homines mundo fidant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

& lapidibus pretiosis, tantamque præcipuam
 copiam argenti in Hierusalem quasi lapidum
 2. Par. 9. Nomen sumit Ecclesiastæ sive divini
 Oratoris ut ostendat verba sua non velut ho-
 minum ab hominibus judicanda, sed ut ver-
 ba Dei accipienda esse. Nonnulli etiam ante
 pretum notant priusquam ea pronuntiare
 convocasse multitudinem sapientum
 temporis ut se concionantem audirent. De-
 nique Rex fuit divinitus electus, ut esset no-
 mine regum & mundi prodigium in cogniti-
 one veritatum naturalium & supernaturalium.
 Quare credibile non est tantum Monarcham
 tam longa experientia edoctum tam copiose
 luce cœlesti illustratum in tam celebri homi-
 num frequentia velut organum sancti Spiritus
 loquentem quidquam citra veritatem
 exaggerasse. Proinde ejus de vanitate mundi
 testimonium, quantumvis paradoxum ve-
 deatur tamquam verissimum oraculum re-
 stimari debet.

§. II.

Quare homines mundo fidant.

QUæ cum ita sint qui fieri potest ut nihil
 minus homines sic adhæreant huic vani-
 tati? An non sufficit tantæ testimonium auto-
 ritatis ad cognoscendam veritatem & renun-
 tian-

tiandum vanitati? Agnoscenda est sane cum
 Philone; nescio quæ mentis nostræ hac in re
 illatio ac stupiditas. Et quidem omnis nostra
 cæcitas ex quotidiano rerum temporalium
 usu ex nimia cum illis consuetudine proveni-
 re videtur, illæ perpetuo obijciuntur sensibus
 nostris, occupant cogitationes atque ita de-
 mentant ut plus illis fidamus, quàm ipsi Deo
 tametsi illarum perfidiam sæpius experia-
 mur. Verum S. Chrysostomus in quadam e-
 pistolâ perversum hunc nostrum agendi mo-
 dum adscribit ignorantia veritatis divini il-
 lius oraculi, nec dubitat affirmare si vel mo-
 dicum in nobis esset sapientiæ lumen, fore, ut
 omnium illud parietibus insculperetur & su-
 perliminaribus ædium, inscriberetur vesti-
 bus virorum ac mulierum, exararetur literis
 aureis in locis publicis ut perpetuo oculis in-
 tuentium expositum admoneret unumquë-
 que ne se sineret fucatâ mundi specie, fallaci-
 busque decipi pollicitationibus. Addit dein-
 de. Oportet quotidie salutare illud carmen &
 in prandijs & in cœnis & in conventu unum-
 quemque proximo suo canere & à proximo
 suo libenter audire: *Quia vanitas vanitatum*
& omnia vanitas. Verè nihili à nobis mun-
 dus æstimaretur, si semel nobis esset persua-
 sum, illum aliud nihil esse, quàm vanitatem,

H s

ejus

eius honores, voluptates, delicias & divitias, & bona, quæcunque possidet, fallacias esse & illusiones, & quanto plura promittit, tanto magis sui amatores deludere.

§: III.

Vana mundi promissiones.

IN hanc rem nonnulli interpretes eruditè explicant illa verba Cantici Canticorum. *Murenas aureas faciemus tibi* Cant. I. Septuaginta verterunt. *similitudines auri*, atque absentias auri; quæ duæ postremæ versiones idem significant; nam similitudo auri non est aurum, ac proinde necesse est ut inde aurum absit, ubi eius similitudo adest. Mundus igitur sui studiosis promittit picturas & umbras bonorum, quibus illi tanto studio inhiant, sed insigniter decipiuntur. Nec tamen toties delusi, desistunt miseri spem suam & fiduciam in illo ponere. Super hoc non minus disertè quam subtiliter discurret S. Augustinus ostendens omnia; quæ in mundo videntur bona, similitudines esse & figuras bonorum, nec aliter se habere, quàm quæ videmus in speculo in quo, quæ apparent, non insunt, sed sors posita intuituum oculis specie tenus duntaxat repræsentantur; atque adeo quod Apostolus scribit ad Hebræos quamvis alio sensu

omnia